

— I detta hänseende gör sökanden gällande att det för att ges tillgång till anbudsfordran var nödvändigt att uppfylla villkoren avseende teknisk kapacitet i punkt II.2.3 i anbudsfordran. Däri krävdes, vid äventyr av uteslutande, att anbudsgivarna direkt hade genomfört minst två kraftvärmeinstallationer med en effekt på minst 8 MW. Den utsedda entreprenören borde ha uteslutits eftersom den inte uppfyllde nämnda minimivillkor som krävdes enligt förordningen avseende anbudsfordran.

Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 149 i förordning 1268/2012, åsidosättande av artikel 113 i förordning 966/2012, åsidosättande av direktiv 2004/18⁽³⁾ (skäl 39) samt förekomsten av maktmissbruk i förevarande fall.

— I detta hänseende gör sökanden gällande att tilldelningen av kontraktet är olaglig med anledning av att det inte var motiverat att den utsedda entreprenören erhöll det tilldelade antalet poäng, eftersom utvärderingen av det tekniska erbjudandet, på grundval av de kriterier som kommissionen fastställt, nödvändigtvis måste grunda sig på installationens faktiska kapacitet och inte på anbudsgivarens ensidiga uttalande. Av detta följer att principerna om öppenhet och konkurrenternas likställning åsidosatts i anbudsfordran.

Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 112 i förordning nr 966/2012, åsidosättande av principen om att anbudet är hemligt i artikel 111 i förordning 966/2012, åsidosättande av artiklarna 157 och 159 i förordning 1268/2012 samt förekomsten av maktmissbruk i förevarande fall.

— I detta hänseende gör sökanden gällande att åtgärderna avseende anbudsfordran genomfördes vid ett enda sammanträde, vid vilket de handlingar som var nödvändiga för deltagandet i anbudsfordran prövades samtidigt som det tekniska och det ekonomiska erbjudandet. Detta förfarandesätt strider mot principen om hemlighet och principen om att anbudet ska hållas isär.

Den fjärde grunden avser åsidosättande av principerna om likabehandling och öppenhet, åsidosättande av artiklarna 15 och 298 FEUF, åsidosättande av artikel 102 i förordning 966/2012, åsidosättande av artikel 6 i direktiv 2004/18 samt förekomsten av maktmissbruk i förevarande fall.

— I detta hänseende gör sökanden gällande att kommissionen, till följd av beslutet att avslå det lämnade anbudet, endast delgav mallen för tilldelning av poäng, och sedan olagligen nekade tillgång till de begärda handlingarna, även efter den bekräftande begäran som sökanden gav in i enlighet med artikel 7 och följande artiklar i förordning nr 1049/2001⁽⁴⁾.

Den femte grunden avser åsidosättande av principerna om likabehandling och öppenhet, åsidosättande av artiklarna 157 och 158 i förordning 1268/2012 samt förekomsten av maktmissbruk i förevarande fall.

— I detta hänseende gör sökanden gällande att underlåtenheten att översända en kopia av protokollen avseende anbudsfordran och slutligen om slutligt tilldelande, i strid med artikel 157 i förordning 1268/2012, hindrade sökanden från att få kännedom om grunderna som angetts i dessa bestämmelser.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 3 juni 2014 – Italien mot kommissionen

(Mål T-384/14)

(2014/C 235/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: B. Tidore, avvocato dello Stato och G. Palmieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C (2014) 2008 final om undantagande från EU- finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU),

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden: Åsidosättande av gemenskapsrättsliga principer och brister i utredningen.
 - Det görs gällande att kommissionen i det angripna beslutet har genomfört en finansiell korrigerings på grundval av flera brister som konstaterats vid inspektioner på plats som endast ägt rum i regionerna Lazio och Abruzzo. Sökanden anser att resultaten från denna inspektion inte kan utsträckas till att omfatta andra regioner än de som berördes och att korrigeringen bör avse 5 procent, eftersom de italienska regionerna är mycket olika och att det under alla omständigheter endast är ett utbetalande organ (AGEA) som berörs.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 43 och 48 i förordning nr 1782/2003 ⁽¹⁾.
 - Kommissionen har i beslutet konstaterat att den italienska staten gjort en felaktig tillämpning av bestämmelserna om särskilda rättigheter, genom att påstå att det förelåg en risk vad avser fonden. Sökanden hävdar att det i artiklarna 43 och 48 i förordning nr 1782/2003 inte föreskrivs någon särskild metod för omfördelning av särskilda rättigheter i de fall som kommissionen har undersökt och att den metod som Italien använt sig av inte endast står i överensstämmelse med dessa bestämmelser utan att den inte heller innebär några särskilda risker för fonden.
3. Den tredje grunden: Åsidosättande av allmänna rättsprinciper om finansiell korrigerings och kriterier för erkännande, samt bristande motivering.
 - Kommissionen har i sitt beslut gjort en korrigerings med hänsyn till brister i det sätt på vilket ARBEA, utbetalande organ vars godkännande återkallades genom administrationens beslut av den 12 maj 2010 och vars uppgifter övertogs av AGEA den 16 oktober 2010, utfört sitt uppdrag. Sökanden kritiserar kommissionens handlingssätt när den förlängde den korrigerings som gällde för åren 2007–2009 till år 2010, under antagandet att de risker som konstaterats fortfarande förelåg och med samma procentsats, liksom tillämpningen av korrigeringen för perioden för återkallandet av godkännandet och det att AGEA inträdde som utbetalande organ.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001.

Tribunalens beslut av den 14 maj 2014 – Seatech International m.fl. mot kommissionen

(Mål T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 377, 21.12.2013